

2. Može li se smatrati ispunjenim zahtjev iz članka 23. stavka 1. točke (a) spomenute Uredbe da sporazum o nadležnosti suda mora biti zaključen u pisanom obliku u slučaju kada je takva klauzula sadržana u ispravi (*Information memorandum*) koju je jednostrano sastavio izdavatelj obveznica s ciljem da se odredi primjenjivost sporazuma o nadležnosti na sporove koji nastanu u odnosu na bilo kojeg naknadnog stjecatelja tih obveznica po pitanju njihove valjanosti; odnosno može li se unošenje klauzule sa sporazumom o nadležnosti u ispravu čija je svrha urediti obveznice namijenjene prekograničnom prometu smatrati oblikom dopuštenim međunarodnim trgovačkim običajima u smislu članka 23. stavka 1. točke (c) iste Uredbe?
3. Treba li izraz „stvari koje se odnose na ugovore” iz članka 5. stavka 1. spomenute Uredbe razumjeti na način da se odnosi samo na sporove u kojima se pred sud namjerava iznijeti pravni odnos koji proizlazi iz ugovora, te sporove koji su s navedenim odnosom usko povezani ili se može proširiti i na sporove u kojima se tužitelj ne poziva na ugovor, već negira postojanje pravno valjanog ugovornog odnosa i traži povrat iznosa uplaćenog s naslova koji je prema njegovom mišljenju lišen bilo kakve pravne osnove?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim predmetima, SL L 12, 2001., str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnijela Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) 1. srpnja 2013. — Pier Paolo Fabretti protiv Agenzia delle Entrate

(Predmet C-367/13)

(2013/C 260/56)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Commissione tributaria provinciale di Roma

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Pier Paolo Fabretti

Tuženik: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Prethodno pitanje

Je li podvrgavanje u fiskalne svrhe osoba koje imaju status rezidenta u Italiji obvezama prijave i oporezivanja dobitaka ostvarenih u pravnim osobama država članica Europske unije koje imaju pravo priređivati igre na sreću, kao što to čini članak 67. točka (d) Uredbe br. 917 Predsjednika Republike od 22. prosinca 1986. (TUIR), u suprotnosti s člankom 49. UEZ-a ili ga treba smatrati opravdanim razlozima javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti, u smislu članka 46. UEZ-a?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 1. srpnja 2013. — kazneni postupak protiv N.F. Gielen i dr.

(Predmet C-369/13)

(2013/C 260/57)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Stranke u glavnom postupku

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom, A.A. Pruijboom

Prethodna pitanja

1(a) Može li se kemijska tvar alfa-fenilacetonitril (CAS br. 4468-48-8, u daljnjem tekstu: APAAN) izjednačiti s predviđenom tvari 1-fenil-2-propanol (CAS br. 103-79-7, u daljnjem tekstu: BMK)? Rechtbank posebice traži razjašnjenje treba li nizozemski pojam „bevatten” [koji sadrži], engleski pojam „containing” i francuski pojam „contenant” tumačiti na način da tvar BMK mora biti, kao takva, već prisutna u tvari APAAN.

U slučaju negativnog odgovora na 1(a) pitanje Rechtbank želi Sudu postaviti sljedeća dodatna pitanja:

1(b) Mora li se, ili ne, APAAN smatrati [jednom od] „stoffen ... die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijk met eenvoudige of economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd” [tvari koja predviđene tvari sadrži u takvim spojevima da se ne mogu lako koristiti ni ekstrahirati lako primjenjivim ili ekonomski isplativim sredstvima]; „a substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means” i „une autre préparation contenant des substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en oeuvre ou économiquement viables”? Iz Priloga 3. proizlazi da je sa stajališta policije riječ o relativno jednostavnom, čak sasvim jednostavnom, postupku pretvaranja.

1(c) Za odgovor na pitanje 1(b), pogotovo u odnosu na upotrebu izraza „economisch rendabele middelen [ekonomski isplativa sredstva]/economically viable means/moyens économiquement viables”, je li važno što postupak pretvaranja APAAN-a u BMK — iako na nezakonit način — očigledno omogućuje zaradu značajnih novčanih iznosa u slučaju daljnje uspješne pretvorbe APAAN-a u BMK i/ili u amfetamin i/ili u slučaju (protuzakonite) trgovine BMK-om dobivenog od APAAN-a?